Dosarul nr. 4-323/2026
PIGD 4-26095806-15-4-28072026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

******* noiembrie 2026** **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător: Aliona Sârbu
Grefier: Livia Moldovanu
În lipsa:
Făptuitorului Ivanciuc Sergiu, fiind citat legal
Agentului constatator din cadrul Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP - Direcția Patrulare Sud, Armanu Pavel, fiind citat legal
examinând în ședința de judecată publică, cauza contravențională de învinuire a lui **Ivanciuc Sergiu**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în ***** ***** *****.

învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional,-

C O N S T A T Ă :

La 23.07.2026, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP – Direcția Patrulare Sud, Armanu Pavel, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 nr.*****, în privința lui Ivanciuc Sergiu, pe faptul că, la data de 23.07.2026, la ora 18:22, de către echipajul MAI*****, în raionul Cahul, pe traseul ***** *****, a fost stopat mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, la volanul căruia se afla cet. Ivanciuc Sergiu, născut la *****, domiciliat în raionul Cahul, satul *****. În timpul discuției cu acesta, se simțea miros specific de alcool, fiind testat la alcoolemie cu aparatul Drager 6810, rezultatul final fiind de 0,29 mg/l în aerul expirat.

Acțiunile lui Ivanciuc Sergiu au fost încadrate în prevederile art. 233 alin.(1) din Codul contravențional, conform indiciilor: *Conducerea autovehiculului de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,3 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,15 mg/l, dacă fapta nu constituie infracţiune.*

În baza art. 395 din Codul contravențional, cauza contravențională a fost remisă spre examinare după competență la Judecătoria Cahul, sediul Central.

Argumentele participanților la proces.

Făptuitorul Ivanciuc Sergiu, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, nu s-a prezentat.

Agentului constatator din cadrul Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP - Direcția Patrulare Sud, Armanu Pavel, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, nu s-a prezentat.

Astfel, ținând cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării drepturilor părților de a se prezenta la ședința de judecată, instanța a considerat neprezentarea nemotivată şi, conform art. 455 din Codul contravențional, a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, Armanu Pavel și făptuitorului Ivanciuc Sergiu.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale aplicabile cazului, instanţa de judecată constată următoarele:

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: *a) încetarea procesului contravenţional; b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz; c) stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.*

Normele generale ale Codului contravenţional stipulează că scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Conform art. 458 din Codul contravenţional, instanţa de judecată este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea drepturilor procesuale ale părţilor, să se pronunţe asupra tuturor argumentelor invocate de participanţii la proces.

Potrivit art. 233 alin.(1) din Codul contravenţional, *Conducerea autovehiculului de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,3 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,15 mg/l, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 700 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 3 ani*.

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul constatării nulității acestuia instanța stabilește că, date care ar determina nulitatea acestuia în condițiile art. 445 din Codul contravențional nu se identifică.

În speță s-a constatat că Ivanciuc Sergiu la 23.07.2026, la ora 18:22, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, conducea în satul *****, raionul Cahul, având o concentrație de alcool de 0,29 mg/l vapori în aerul expirat.

Articolul 425 din Codul contravențional stipulează că, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

În calitate de probe ce au stat la baza intentării procesului contravențional în baza art. 233 alin.(1) din Codul contravențional în privința lui Ivanciuc Sergiu, agentul constatator a acumulat probele după cum urmează:

- *Proces verbal cu privire la contravenție seria MAI07 NR.****** ***(f.d.4);***
- *Proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică* ***(f.d.6);***
- *Rezultatul Drager 6820, pe numele cet. Ivanciuc Sergiu, rezultatul fiind 0,29 mg/l* ***(f.d.7);***
- *Proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 23 iulie 2026* ***(f.d.8);***
- *Certificat eliberat ofițerului Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare Sud a Inspectoratului național de securitate publică, inspector Armanu Pavel, ce atestă dreptul de utilizare a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic de tip ,,Drager 6810", Drager 7510 , Drager 6820" și Laser LTI 20/20 TruCAM", ,,Laser LTI 20/20 TruCam II"* ***(f.d.10);***
- *Buletin de verificare metrologică nr. C 0718430 eliberat de ÎS ,,Centrul Metrologie Aplicată și Certificare"* ***(f.d.11);***
- *CD* ***(f.d.14).***

Verificând pertinența și veridicitatea probelor, instanța consideră că, acestea demonstrează incontestabil vinovăția lui Ivanciuc Sergiu de comiterea faptei incriminate, lipsind careva dubii ce ar putea pune la îndoială temeinicia acuzației înaintate.

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăția făptuitorului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, în săvârșirea faptei imputate.

Mai mult ca atât, făptuitorul nu a contestat acțiunile organelor de constatare aflate în exercițiul funcției, semnând toate actele materiale survenite prin prisma documentării cazului, ceea ce denotă că acesta și-a asumat starea de fapt stabilită asupra cărora nu a formulat careva obiecțiuni.

În plus, dacă acesta ar fi pus la îndoială acuratețea rezultatului testului alcoolscopic, ar fi avut posibilitatea prin recoltarea de probe biologice să dovedească contrariul, or conform mențiunilor prezentate la dosar, acesta a semnat rezultatul alcooltestului fără careva obiecțiuni.

În cauză, situația de fapt în ceea ce privește determinarea prezenței și a concentrației alcoolului în aerul expirat, identitatea dintre autorul faptei şi persoana contravenientului rămâne pe deplin stabilită, așa cum a fost reținută de agentul constatator.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, instanţa cu certitudine a constatat faptul că, făptuitorul a condus nemijlocit vehiculul în stare de ebrietate, în baza mijloacelor de probă administrate, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că, Ivanciuc Sergiu a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă, manifestând superficialitate în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Potrivit prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, *conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea*

reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Contravenția prevăzută la art. 233 alin.(1) din Codul contravențional nu are nici obiect material, nici victimă. Latura obiectivă a acesteia reprezintă fapta prejudiciabilă, acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, cu condiția că fapta să nu constituie infracțiune și mijlocul de săvârșire a contravenției, și anume mijlocul de transport.

Conform pct. 3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16 aprilie 2009, *Se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentraţii maxime admisibile de alcool: a) în sînge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l*.

Condițiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct. 4 lit. a) al Regulamentului citat, potrivit căruia aceasta *se atestă în cazul stabilirii concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 0,7 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,35 mg/l în aerul expirat*.

Astfel, în corespundere cu circumstanțele faptice că, Ivanciuc Sergiu, pe faptul că, la data de 23.07.2026, la ora 18:22, în raionul Cahul, satul *****, a condus mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, și fiind stopat și testat s-a fixat o concentrație de 0,29 mg/l vapori de alcool în aerul expirat, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, care însă depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

La caz, instanța de judecată consideră necesar de a elucida că, potrivit pct. 13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, persoana testată alcoolscopic și/sau antidrog, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu prelevarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscopică sau după testarea antidrog.

La caz, Ivanciuc Sergiu a fost de acord cu rezultatul testului Drager și nu a dorit să-i fie prelevate probe de sânge.

Pct. 14 din Regulamentul citat prevede expres că, refuzul subiectului de a fi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu prelevarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice și/sau testării antidrog şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia în vigoare.

Așadar, făptuitorul nu și-a manifestat dezacordul cu rezultatul testării alcoolscopice și nu a solicitat recoltarea probelor biologice, astfel devenind aplicabile prevederile pct. 14 Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei în partea ce ține de legalitatea rezultatului testării alcoolscopice „Drager”, aceasta rămânând a fi proba legală care confirmă faptul că, Ivanciuc Sergiu este vinovat de fapta imputată.

Astfel, se constată că, în acest caz, agentul constatator a procedat în corespundere cu legislația și actele normative în vigoare, iar careva abateri, erori procesuale în cadrul acumulării probelor sau încălcarea a careva drepturi în privința făptuitorului, nu s-au identificat la judecarea cauzei contravenționale.

Instanţa apreciază că, în raport de probatoriul administrat în cauză de către agentul constatator şi în faza de judecată, vinovăţia făptuitorului este pe deplin probată sub aspectul contravenției deduse judecății.

Cum săvârşirea contravenției şi vinovăţia făptuitorului au fost dovedite, instanţa urmează să dispună sancționarea acestuia proporţional gradului de pericol social al faptei comise şi periculozității contravenientului.

Cu privire la individualizarea sancțiunii, este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea făptuitorului, la împrejurările în care a fost comisă fapta.

Nu în ultimul rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea făptuitorului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte.

Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi. Circumstanțe atenuante sau agravante, potrivit art. 42-43 din Codul contravențional, instanța de judecată nu a stabilit.

La aplicarea sancțiunii instanța de judecată va lua în considerație împrejurările și modul de comitere a contravenției, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs și consecințele acestuia, motivul și scopul comiterii contravenției, conduita acestuia după comiterea faptei și în cursul procesului contravenţional.

În context, instanța consideră necesar a menționa că scopul aplicării sancțiunii în cauza dedusă judecății nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și cel de prevenire a continuării activității contravenționale și prevenire a recidivei.

În cazul de față, instanța ținând cont de principiul proporţionalităţii, în raport de gradul de pericol social al faptei și nestabilind careva circumstanțe agravante, având în vedere, principiul individualizării sancţiunii, persoana făptuitorului, comportamentul acestuia în timpul şi după consumarea contravenției şi, ţinând cont de gradul prejudiciabil al contravenţiei, instanța găsește posibilă a-i aplica lui Ivanciuc Sergiu sancţiune sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unităţi convenţionale, echivalentul a 35000 (treizeci și cinci mii) lei.

De asemenea, instanța de judecată explică contravenientului prevederile art. 34 din Codul contravențional potrivit cărora, contravenientul Ivanciuc Sergiu este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Totodată, ținând cont de scopul legii contravenţionale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii, și în mod prioritar de faptul că, pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, nu este lăsată potrivit sancțiunii normei contravenționale la latitudinea instanței de judecată, aceasta

fiind obligatorie ca sancțiune, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată consideră justificat aplicarea față de contravenient a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni.

Cu referire la demersul agentului constatator în baza art. 439[4] lit. c) Cod contravențional privind aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport, instanța reține următoarele.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. d) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de acest cod competenţei unor alte organe, precum și cauzele contravenţionale în care agentul constatator sau procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: expulzarea; demolarea construcţiei neautorizate și defrișarea arborilor și arbuștilor; confiscarea specială. Astfel, atunci când există o cauză contravenţională în care agentul constatator a propus aplicarea măsurii de siguranţă privind confiscarea specială, instanţa de judecată este competentă de a o judeca.

Conform art. 439[4] Cod contravențional În procesul contravențional, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvîrșirii faptelor contravenționale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sînt întrunite condițiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranță: c) confiscarea specială.

Potrivit art. 439[7] alin.(1) – (3) Cod contravenţional, Confiscarea specială constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea unei contravenţii; b) rezultate din săvîrşirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrşirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

La caz, instanța notează că în cadrul procesului contravențional mijlocul de transport de model „***”, cu numărul de înmatriculare *****, nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.**

Potrivit art. 46 alin. (3) din Constituţie, averea dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

La fel, art. 1 al Protocolului nr. 1 al CEDO prevede că Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului international.

Ținînd cont de cele menţionate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge demersul privind confiscarea mijlocului de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat Ivanciuc Sergiu, IDNP *****, de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(1) din Codul contravențional și, în baza Legii, i se aplică sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unităţi convenţionale, echivalentul a 35000

(treizeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni.

Se explică lui Ivanciuc Sergiu prevederile art. 34 din Codul contravențional potrivit cărora, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

La definitivarea hotărârii, instanţa de judecată va trimite hotărârea privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport şi dispoziţia de executare organului de poliţie în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul, care, la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanţa de judecată despre executarea hotărârii.

Se respinge demersul agentului constatator în baza art. 439^4 lit. c) Cod contravențional privind aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport, ca fiind neîntemeiat.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud, Sediul Central Cahul prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central, în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Aliona Sârbu**